

תת"ע 2042/03/18 - מדינת ישראל נגד זאורוב אלי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 2042-03-18 מדינת ישראל נ' זאורוב אלי
לפני כבוד השופט אהרן האוזרמן
בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ליטל פרידמן

המאשימה

נגד

זאורוב אלי
ע"י ב"כ עו"ד גולן

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

כנגד הנאשם נרשמה ביום 30/10/17 הודעת תשלום קנס בגין עבירה של שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בעת שהרכב בתנועה, בניגוד לתקנה 28(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו ובימים 2/7/18 ו-11/7/18 נשמעו בפני הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה העיד עד התביעה, השוטר סעד ג'וזיף, עורך הדו"ח, והוגש דו"ח הודעת תשלום קנס שערך העד (סומן ת/1).

ואלו העובדות הרלוונטיות לביצוע העבירה על פי גרסת המאשימה:

ביום 30/10/17 בסמוך לשעה 10:41 נהג הנאשם באופנוע, בתל אביב ברחוב המסגר מדרום לצפון, התקרב סמוך לצומת עם רחוב בן אביגדור.

על פי הרשום בנסיבות המיוחדות של המקרה [סעיף ח. להודעת תשלום הקנס (ת/1)] נטען כנגד הנאשם כי בעודו נוהג

ברכב כאמור, נצפה ע"י השוטר כשהוא עושה שימוש במכשיר טלפון נייד. על פי השוטר: "הבחנתי בנהג הנ"ל נוהג ברכב הנ"ל על רחוב המסגר מצפון על נתיב אמצעי, אני נסעתי במקביל לנהג והבחנתי כי הנ"ל מסתכל כלפי מטה והבחנתי שהנהג מחזיק ביד ימין את הכידון לאופנוע וביד שמאל מכשיר נייד בצבע שחור לבן".

עוד מציין השוטר כי: "הנייד היה במקביל לכידון לאופנוע והמסך מופנה לפני הנהג". בהמשך מתאר השוטר כי הנהג נעצר תוך שמירת קשר עין רצוף ובמהלך הנסיעה הכניס את הטלפון הנייד לכיס צד שמאל. בכך טוען השוטר כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ומנגד, על פי גרסת הנאשם:

הנאשם מכחיש כי אחז במכשיר טלפון נייד במהלך נהיגתו בקטנוע.

על פי גרסת הנאשם על גבי האופנוע מותקן מתקן ייעודי המורכב על גבי הכידון המשמש כעריסה למכשיר הטלפון. הנאשם על פי עדותו בעל עסק המשווק ומתקין בין השאר מתקנים אלו על גבי אופנועים. בנוסף, על פי גרסת הנאשם בקסדה היה מתוקן באותה עת מתקן דיבורית אשר לו תכונה של מענה לכל שיחה נכנסת, כאשר המענה מתבצע אוטומטית כאשר הנהג מדבר לתוך הדיבורית, כך שאין צורך כלל מבחינתו לגעת במכשיר.

לבקשת הנאשם הוצגה באולם בית המשפט הקסדה והנאשם ביצע שיחה נכנסת והדגים בפני את פעולת המכשיר כמתואר, כאשר נכנסה שיחה הנאשם ענה במילה "הלו" והשיחה נענתה באופן אוטומטי במכשיר, ללא צורך במגע בו.

הנאשם העיד בבית המשפט וסיפר כי לגרסתו עצר את האופנוע בשל רמזור אדום בכיוון נסיעתו, כאשר מימינו עמדה הניידת בה נהג השוטר. בשלב מסוים נכנסה שיחה, הנאשם אמר בקול רם את המילה הלו וקיבל את השיחה. לטענתו מצב זה, ככל הנראה עורר את חשדו של השוטר וזה עצר אותו וטען כי ביצע שיחה במהלך נסיעה.

בסעיף ח' לדו"ח, המיועד לרישום "דברי הנהג" רשם השוטר מצידו את תגובת הנאשם כדלקמן:-

"1. החזקתי כדי לענות לטלפון, לא ידעתי שאסור. 2. אני לא חושב שמגיע לי דו"ח, מגיע לי אזהרה. 3. כל מה שכתבת לא נכון לבקשתך נתראה בבית המשפט."

תגובתו של הנאשם כפי שנרשמה בדו"ח על ידי השוטר מוכחשת על ידי הנאשם אשר טען בתוקף בבית המשפט כי לא אמר את הדברים 1 ו-2.

העיד בפני עד התביעה עורך הדו"ח שנחקר ע"י ב"כ הנאשם בחקירה נגדית, בה עומת עם טענות הנאשם כאמור. העיד בפני הנאשם ופרס בהרחבה את גרסתו.

לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את עדויותיהם ואת הראיות שהגישו, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, וזאת מהנימוקים הבאים:

1. בנסיבות המיוחדות של המקרה [סעיף ח' ל-1] רשם השוטר כי הבחין בנאשם בעודו נוהג ברכב כאמור, כשהוא: **"הנייד היה במקביל לכידון לאופנוע והמסך מופנה לפני הנהג"**. בחקירה נגדית נשאל השוטר על ידי הסנגור כיצד בדיוק החזיק הנאשם לטענת השוטר את הפלאפון בעת נהיגה בקטנוע והופנה לדברים שכתב בדו"ח. לשאלת הסנגור איך ניתן להחזיק באותה יד שמאל את הכידון יחד עם הטלפון במקביל, השוטר השיב **"לא יודע. אני כתבתי שהחזיק את הטלפון, אם היה מחזיק גם וגם הייתי רושם את זה"**. ובהמשך **"אני לא אופנוען מיומן, לא יודע"**.

2. השוטר ציין כי הבחין בנאשם רוכב על קטנוע שנסע בנתיב באמצעי, כאשר השוטר נהג בניידת בנתיב הימני ביותר. השוטר מציין כי הבחין בנאשם מחזיק בפלאפון צמוד לכידון ביד שמאל, היא היד הרחוקה ממנו.

לשאלת הסנגור האם יד שמאל לא היתה מוסתרת על ידי גופו של הנאשם וכיצד הבחין השוטר שהיה מימינו ביד ובכידון, השיב השוטר **"אני רשמתי שהיה ביד שמאל. אני לא יודע איפה היד היתה מונחת עם הכידון. אתה טוען את זה"**.

3. מאחר ונראה כי החלטת השוטר כי הנאשם אוחז במכשיר טלפון בצמוד לכידון נלקחה מכורח הנסיבות בהחלטה של שבריר של שנייה, ומאחר והשוטר רשם בהגנותו בדו"ח כי הבחין במכשיר בידו השמאלית של הנאשם שהייתה מונחת על הכידון, והשוטר לא ראה את הנאשם ב"תנוחה מפלילה" כשהוא אוחז את המכשיר בסמוך לאוזן, או כשהוא מנהל שיחה (שפתיו נעות, תנועות ראש וכד') הרי שנוצר ספק בעיני אשר לגרסת המאשימה כי הנאשם אכן אחז והשתמש במכשיר טלפון נייד בעת נהיגה.

4. כך יש להוסיף כי הנאשם טען בתוקף כי באופנוע מותקן התקן עריסה ייעודי שצילום של ההתקן הוצג בבית המשפט. נוכח התיאור שמתאר השוטר על פיו המכשיר היה אחוז בידו של הנאשם ומונח על הכידון, ייתכן כי השוטר שגה ולמעשה המכשיר היה מונח חבוק בתוך עריסה המותקנת על הכידון, כפי שהציג הנאשם בתמונה שהוצגה בבית המשפט.

5. מעדותו של הנאשם נטען כי באירוע כולו נכחה שוטרת נוספת שישבה בניידת לצד השוטר עורך הדו"ח. פרטיה של השוטרת לא נרשמו בדו"ח ואינם ידועים. אותה שוטרת לא רשמה כל מזכר באירוע ואף ע.ת. 1 לא רשם את שמה של השוטרת כעדה נוספת לאירוע במקום המיועד לכך בדו"ח. לא ניתן כל הסבר מדוע לא רשם ע.ת. 1 במקום המיועד לכך בדו"ח את פרטי השוטרת הנוספת.

על פי הנחיות המשטרה לרישום דוחות ועל פי כללי המשפט הפלילי, ודיני ההגנה מן הצדק, זכאי נהג כי ירשמו בסעיף ז' בדו"ח, פרטי העדים הנוספים למקרה. שוטר העורך דו"ח לנהג מחויב לרשום במקום המיועד לשם כך בדו"ח את פרטיהם של שוטרים נוספים שהיו יחד עימו.

בעפ"ת **43875-12-10** שקופ נ' מ"י בביהמ"ש המחוזי בת"א, קבע כב' הש' רענן בן יוסף כי:-

"כלל הוא לדעתי, שכל שוטר שהוא עד לעברה חייב לתעד אותה. תרצה התביעה - תצרף אותו כעד תביעה; לא תרצה - לא תצרף אותו, אך הוא חייב לרשום דו"ח, ולו דו"ח האומר שלא ראה דבר. העובדה ששני שוטרים עדים לביצוע עבירה ורק אחד רושם דו"ח, לעולם יש בה פגיעה מהותית ביכולתו של נאשם להתגונן."

7. אני רואה בהעדר רישום מזכר ע"י השוטרת הנוספת ובאי הוספתה כעדת תביעה בדו"ח במקרה זה, פגיעה בהוגנות ההליך, מאחר והנאשם כפר כפירה מוחלטת בביצוע העבירה כבר במעמד רישום הדו"ח, זכאי הנאשם לדעת את פרטיהם של כל השוטרים שנכחו באירוע. בכך, נמנעה מהנאשם לכאורה זכותו לזמן ולחקור את השוטרת הנוספת לגבי גרסתה. אי רישום מזכר והשמטת שם השוטרת הנוספת כעדה, גם אם בתום לב, פוגעת בחוזק גרסתו של עד התביעה ופועלת כחיזוק לגרסת הנאשם.

סיכומו של דבר, בהעדר עובדות מהותיות אלו כמפורט, מקנן בי בנוסף החשש שמא יתכן ושגה השוטר עורך הדו"ח בהתרשמותו הכללית מנסיבות המקרה.

מנגד, עמדה בפני עדות הנאשם, אשר דבק כל העת בגרסתו.

הנאשם חזר בעקביות על טענתו - במעמד רישום הדו"ח ע"י השוטר, בישיבת ההקראה, והן במהלך שמיעת הראיות בפני בעת שנחקר עד התביעה ובהמשך אף בחקירה ראשית ונגדית שלו עצמו.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר שלא מצאתי להעדיף את גרסת השוטר על פני גרסת הנאשם בתיק זה החלטתי לזכות את הנאשם ולו מחמת הספק.

מזכירות תעביר החלטה זו בהקדם לצדדים, ותוודא טלפונית קבלתה אצל ב"כ הנאשם.

הנאשם ובא כוחו - פטורים מהתייצבות בביהמ"ש - לדיון הקבוע לשם מתן הכרעת דין ביום 6/9/18.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תשע"ח, 12 יולי 2018, בהעדר הצדדים